

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1959 Nr. 181

A. TITEL

*Statuut van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht;
's-Gravenhage, 31 oktober 1951*

B. TEKST

De tekst van het Statuut is geplaatst in *Trb.* 1953, 80. Zie ook *Trb.* 1955, 150.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1953, 80 en *Trb.* 1955, 150.

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1955, 150.

E. BEKRACHTIGING

Behalve door de in *Trb.* 1955, 150 genoemde Staten zijn nog, overeenkomstig artikel 14, lid 2, van het Statuut, verklaringen van aanvaarding bij de Nederlandse Regering nedergelegd door:

Finland	2 december 1955
de Bondsrepubliek Duitsland	14 december 1955
Luxemburg	12 maart 1956
Zwitserland	6 mei 1957
Italië	26 juni 1957
Japan	27 juni 1957

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1955, 150.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1953, 80 en *Trb.* 1955, 150.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt het Statuut voor het gehele Koninkrijk.

De bepalingen van het Statuut zijn ingevolge artikel 14, eerste lid, voor de in rubriek E genoemde Staten in werking getreden op de aldaar vermelde data.

J. GEGEVENS

Het Statuut is opgesteld tijdens de hieronder genoemde Zevende Zitting der Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Statuut op 8 november 1955 geregistreerd bij het Secretariaat der Verenigde Naties onder nr. 2997. De tekst van het Statuut, alsmede een vertaling in het Engels, is afgedrukt in *Recueil des Traités* der Verenigde Naties, deel 220, blz. 122 e.v.

Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht

I. Op initiatief van de Nederlandse Staatsraad mr. T. M. C. Asser en op uitnodiging van de Nederlandse Regering vond in 1893 te 's-Gravenhage een conferentie plaats teneinde overeenstemming te bereiken over verschillende punten van internationaal privaatrecht. Op deze van 12 tot 27 september 1893 gehouden *Eerste Zitting* der Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht¹⁾ waren, behalve Nederland, vertegenwoordigd België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Oostenrijk-Hongarije, Portugal, Roemenië, Rusland, Spanje en Zwitserland. Blijkens het Slotprotocol (zie voor de tekst ook *Lagemans*, *Recueil des Traités et Conventions conclus par le Royaume des Pays-Bas*, deel XII, nr. 801) werden tijdens deze Zitting de volgende ontwerp-bepalingen opgesteld:

- 1) betreffende het huwelijk;
- 2) betreffende de mededeling van gerechtelijke of buitengerechtelijke stukken;

¹⁾ Tot op heden zijn er acht Zittingen der Haagse Conferentie gehouden. Van elk der Zittingen zijn bij het Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf „Actes et Documents” verschenen. Zie voor de Haagse Conferentie ook het Jaarboek van het Ministerie van Buitenlandse Zaken 1949/1950, blz. 99 t/m 101 en blz. 321 t/m 325; 1950/1951, blz. 208 t/m 211; 1951/1952, blz. 182 t/m 195; 1952/1953, blz. 148 en 149; 1953/1954, blz. 161 t/m 165; 1954/1955, blz. 159 t/m 164; 1955/1956, blz. 178 t/m 181; 1956/1957, blz. 172 t/m 174 en blz. 319 t/m 338; 1957/1958, blz. 196 t/m 199 en blz. 310 t/m 315; 1958/1959, blz. 146 t/m 155 en blz. 240 t/m 245.

De Zittingen der Haagse Conferentie worden voorbereid door de Staatscommissie tot voorbereiding van de te nemen maatregelen ter bevordering der codificatie van het internationaal privaatrecht, ingesteld bij Koninklijk besluit van 20 februari 1897 (*Stort.* 46).

- 3) betreffende de rogatoire commissiën;
- 4) betreffende de nalatenschappen.

II. Van 25 juni tot 13 juli 1894 werd een *Tweede Zitting* der Haagse Conferentie gehouden, waarop, behalve Nederland, vertegenwoordigd waren België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk-Hongarije, Portugal, Roemenië, Rusland, Spanje, Zweden en Zwitserland. Blijkens het Slotprotocol (zie voor de tekst ook *Lagemans*, deel XII, nr. 815) werden tijdens deze Zitting de volgende ontwerp-bepalingen opgesteld:

- 1) betreffende het huwelijk (geldigheidsvereisten voor het huwelijk; gevolgen van het huwelijk op de staat van de vrouw en de kinderen; echtscheiding en scheiding van tafel en bed);
- 2) betreffende de voogdij;
- 3) betreffende de burgerlijke rechtsvordering (mededeling van gerechtelijke of buitengerechtelijke stukken; rogatoire commissiën; cautio iudicatum solvi; rechtsbijstand; lijfswang);
- 4) betreffende het faillissement;
- 5) betreffende de nalatenschappen, de testamenten en de schenkingen ter zake des doods.

De hierboven onder 3 genoemde ontwerp-bepalingen hebben hun neerslag gevonden in het op 14 november 1896 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag tot het vaststellen van gemeenschappelijke regelen ten aanzien van sommige onderwerpen van internationaal privaatrecht, op de burgerlijke rechtsvordering betrekking hebbende, en het daarbij behorende, op 22 mei 1897 te 's-Gravenhage gesloten Additioneel Protocol. Genoemd Verdrag en Protocol zijn goedgekeurd bij de Wet van 31 december 1897 (*Stb.* 275) en bij Koninklijk besluit van 9 mei 1899 bekendgemaakt in *Stb.* 115. In de plaats van dit Verdrag en Protocol is getreden het hieronder onder **IV** genoemde Verdrag van 17 juli 1905 betreffende de burgerlijke rechtsvordering.

III. Van 29 mei tot 18 juni 1900 werd een *Derde Zitting* der Haagse Conferentie gehouden, waarop, behalve Nederland, vertegenwoordigd waren België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk-Hongarije, Portugal, Roemenië, Rusland, Spanje, Zweden en Zwitserland. Blijkens het Slotprotocol (zie voor de tekst ook *Lagemans*, deel XIV, nr. 909) werden tijdens deze Zitting de volgende ontwerp-verdragen opgesteld:

- 1) tot regeling der wetsconflicten met betrekking tot het huwelijk;
- 2) tot regeling der wets- en jurisdictie-conflicten met betrekking tot de echtscheiding en de scheiding van tafel en bed;

3) tot regeling der wets- en jurisdictie-conflicten met betrekking tot de voogdij van minderjarigen;

4) tot regeling der wetsconflicten met betrekking tot de nalatenschappen, de testamenten en de schenkingen ter zake des doods.

Ter Zitting werden nog twee wensen uitgesproken (*cf.* het Slotprotocol).

De hierboven onder 1 t/m 3 genoemde ontwerp-verdragen hebben hun neerslag gevonden in de volgende, op 12 juni 1902 te 's-Gravenhage gesloten verdragen:

→ Verdrag tot regeling der wetsconflicten met betrekking tot het huwelijk (zie *Trb.* 1959, 174);

→ Verdrag tot regeling der wets- en jurisdictie-conflicten met betrekking tot de echtscheiding en de scheiding van tafel en bed (zie *Trb.* 1959, 175);

→ Verdrag tot regeling der voogdij van minderjarigen (zie *Trb.* 1959, 176).

IV. Van 16 mei tot 7 juni 1904 werd een *Vierde Zitting* der Haagse Conferentie gehouden, waarop, behalve Nederland, vertegenwoordigd waren België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Japan, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Roemenië, Rusland, Spanje, Zweden en Zwitserland. Blijkens het Slotprotocol (zie voor de tekst ook *Lagemans*, deel XV, nr. 947) werden tijdens deze Zitting de volgende ontwerp-verdragen opgesteld:

1) betreffende de burgerlijke rechtsvordering;

2) tot regeling der wetsconflicten met betrekking tot de nalatenschappen en de testamenten;

3) betreffende de wetsconflicten met betrekking tot de gevolgen van het huwelijk ten opzichte van de rechten en verplichtingen der echtgenoten in hun persoonlijke betrekkingen en ten opzichte van hun goederen;

4) betreffende de curatele en soortgelijke maatregelen van bescherming;

5) betreffende het faillissement¹⁾.

Ter Zitting werden nog twee wensen uitgesproken en werd een besluit genomen (*cf.* het Slotprotocol).

De hierboven onder 1 t/m 4 genoemde ontwerp-verdragen hebben hun neerslag gevonden in de volgende, op 17 juli 1905 te 's-Gravenhage gesloten verdragen:

¹⁾ Het betrof hier niet een onderwerp voor een multilateraal verdrag, maar een ontwerp dat als basis zou kunnen dienen voor eventueel te sluiten bilaterale verdragen.

Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsvordering (zie, laatstelijk, *Trb.* 1959, 177). Dit Verdrag is in de plaats getreden van het hierboven onder **II** genoemde Verdrag van 14 november 1896 (met Additioneel Protocol van 22 mei 1897);

Verdrag betreffende de wetsconflicten met betrekking tot de nalatenschappen en de testamenten (tekst in *Baron Descamps et Louis Renault*, Recueil international des Traités du XXe siècle, 1905, blz. 949). Dit Verdrag is nimmer in werking getreden, aangezien het door geen der ondertekenende Staten (Nederland, Duitsland, Frankrijk, Italië Portugal, Roemenië en Zweden) is bekrachtigd;

Verdrag betreffende de wetsconflicten met betrekking tot de gevolgen van het huwelijk ten opzichte van de rechten en verplichtingen der echtgenoten in hun persoonlijke betrekkingen en ten opzichte van hun goederen (zie *Trb.* 1959, 178);

Verdrag betreffende de curatele en soortgelijke maatregelen van bescherming (zie *Trb.* 1959, 179).

V. Van 12 oktober tot 7 november 1925 werd een *Vijfde Zitting* der Haagse Conferentie gehouden, waarop, behalve Nederland, vertegenwoordigd waren België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Japan, Letland, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Spanje, Tsjechoslowakije, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, Zuid-slavië, Zweden en Zwitserland. Blijkens het Slotprotocol (tekst in de „Actes” der Vijfde Zitting der Haagse Conferentie, blz. 341 e.v.) werden tijdens deze Zitting de volgende ontwerp-verdragen opgesteld:

- 1) betreffende het faillissement ¹⁾;
- 2) betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen ¹⁾.

Voorts werden wijzigingen en aanvullingen opgesteld met betrekking tot de hierboven onder **III** en **IV** genoemde Verdragen van 12 juni 1902 en 17 juli 1905, behoudens het Verdrag betreffende de wetsconflicten met betrekking tot de nalatenschappen en de testamenten.

Ter Zitting werden nog drie besluiten genomen en werd een wens uitgesproken (*cf.* het Slotprotocol).

¹⁾ Vergelijk het op 28 maart 1925 te Brussel gesloten Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België betreffende de territoriale rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten. Tekst en vertaling van dit Verdrag (met Additioneel Protocol) zijn opgenomen in *Srb.* 1929, 405.

VI. Van 5 tot 28 januari 1928 werd een *Zesde Zitting* der Haagse Conferentie gehouden, waarop, behalve Nederland, vertegenwoordigd waren België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Japan, Letland, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Spanje, Tsjechoslowakije, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, Zuidslavië, Zweden en Zwitserland. Blijkens het Slotprotocol (tekst in de „Actes” der Zesde Zitting der Haagse Conferentie, blz. 405 e.v.) werden tijdens deze Zitting de volgende ontwerp-verdragen opgesteld:

- 1) betreffende de wets- en jurisdictie-conflicten met betrekking tot de nalatenschappen en de testamenten;
- 2) betreffende de kosteloze rechtsbijstand en de kosteloze afgifte van uittreksels der akten van de burgerlijke stand;
- 3) ter aanvulling van het Verdrag van 17 juli 1905 betreffende de burgerlijke rechtsvordering.

Voorts werden wijzigingen en aanvullingen opgesteld met betrekking tot de hierboven onder **III** genoemde Verdragen van 12 juni 1902, het hierboven onder **IV** genoemde Verdrag van 17 juni 1905 betreffende de wetsconflicten met betrekking tot de gevolgen van het huwelijk ten opzichte van de rechten en verplichtingen der echtgenoten in hun persoonlijke betrekkingen en ten opzichte van hun goederen, het hierboven onder **IV** genoemde Verdrag van 17 juli 1905 betreffende de curatele en soortgelijke maatregelen van bescherming, en het tijdens de Vijfde Zitting der Haagse Conferentie opgestelde ontwerp-verdrag betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van buitenlandse rechterlijke beslissingen. Met betrekking tot laatstgenoemd ontwerp-verdrag en het eveneens tijdens de Vijfde Zitting opgestelde ontwerp-verdrag betreffende het faillissement werden slotbepalingen geformuleerd.

Wijders werden de volgende ontwerp-protocollen opgesteld:

- 4) ter bevordering der sluiting van bilaterale en plurilaterale verdragen op het gebied van het internationaal privaatrecht en ter instelling van een gecentraliseerd archief;
- 5) tot erkenning van de rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie in geschillen over de uitlegging van de verdragen van internationaal privaatrecht.

Ten slotte werd ter Zitting nog een wens uitgesproken (*cf.* het Slotprotocol).

Het hierboven onder 5 genoemde ontwerp-protocol heeft zijn neerslag gevonden in het op 27 maart 1931 te 's-Gravenhage gesloten Protocol tot erkenning van de rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie in geschillen over de uitlegging van de Haagse verdragen van internationaal privaatrecht (zie *Trb.* 1959, 180).

VII. Van 9 tot 31 oktober 1951 werd een *Zevende Zitting* der Haagse Conferentie gehouden, waarop, behalve Nederland, vertegenwoordigd waren België, Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Finland, Frankrijk, Italië, Japan, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, Zuidslavië, Zweden en Zwitserland. Blijkens de Slotakte (zie voor de tekst ook *Trb.* 1952, 70, blz. 8 t/m 40) werden tijdens deze Zitting de volgende ontwerp-verdragen opgesteld:

- 1) nopens de op de internationale koop van roerende lichamelijke zaken toepasselijke wet;
- 2) nopens de erkenning van de rechtspersoonlijkheid van vreemde vennootschappen, verenigingen en stichtingen;
- 3) tot regeling van de conflicten tussen de nationale wet en de wet van de woonplaats;
- 4) betreffende de burgerlijke rechtsvordering ¹⁾.

Voorts werd een ontwerp-statuut van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht opgesteld.

Ten slotte werden ter Zitting nog twee aanbevelingen gedaan, vijf besluiten genomen en drie wensen uitgesproken (*cf.* de Slotakte).

Bovengenoemde ontwerpen hebben, behalve in het onderhavige Statuut, hun neerslag gevonden in de volgende, te 's-Gravenhage voor ondertekening opgestelde verdragen:

Het Verdrag van 1 maart 1954 betreffende de burgerlijke rechtsvordering (zie, laatstelijk, *Trb.* 1959, 182). Op grond van zijn artikel 29 vervangt dit Verdrag, in de rechtsbetrekkingen tussen de Staten die het hebben bekrachtigd, het gelijknamige, hierboven onder IV genoemde Verdrag van 17 juli 1905;

Het Verdrag van 15 juni 1955 nopens de op de internationale koop van roerende lichamelijke zaken toepasselijke wet (zie, laatstelijk, *Trb.* 1959, 183);

Het Verdrag van 15 juni 1955 tot regeling van de conflicten tussen de nationale wet en de wet van de woonplaats (zie, laatstelijk, *Trb.* 1959, 184);

Het Verdrag van 1 juni 1956 nopens de erkenning van de rechtspersoonlijkheid van vreemde vennootschappen, verenigingen en stichtingen (zie, laatstelijk, *Trb.* 1959, 185).

VIII. Van 3 tot 24 oktober 1956 werd een *Achtste Zitting* der Haagse Conferentie gehouden, waarop, behalve Nederland, vertegenwoordigd waren België, Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Japan, Luxemburg, Noor-

¹⁾ Tekst ontleend aan het ontwerp van 1928, zoals in 1929 rondgezonden.

wegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Turkije, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, Zweden en Zwitserland. Als waarnemers waren vertegenwoordigd de Verenigde Staten van Amerika en Zuidslavië. Blijkens de Slotakte (zie voor de tekst ook *Trb.* 1956, 144, blz. 6 t/m 29) werden tijdens deze Zitting de volgende ontwerp-verdragen opgesteld:

- 1) nopens de toepasselijke wet bij eigendomsoverdracht bij internationale koop van roerende lichamelijke zaken;
- 2) nopens de bevoegdheid van bij overeenkomst aangewezen gerechten bij internationale koop van roerende lichamelijke zaken;
- 3) nopens de wet welke op alimentatieverplichtingen jegens kinderen toepasselijk is;
- 4) nopens de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen jegens kinderen.

Voorts werden ter Zitting nog vijf besluiten genomen (*cf.* de Slotakte).

De hierboven onder 1 t/m 4 genoemde ontwerp-verdragen hebben hun neerslag gevonden in de volgende, te 's-Gravenhage voor ondertekening opengestelde verdragen:

Het Verdrag van 24 oktober 1956 nopens de wet welke op alimentatieverplichtingen jegens kinderen toepasselijk is (zie, laatstelijk, *Trb.* 1959, 186);

Het Verdrag van 15 april 1958 nopens de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen jegens kinderen (zie *Trb.* 1959, 187);

Het Verdrag van 15 april 1958 nopens de toepasselijke wet bij eigendomsoverdracht bij internationale koop van roerende lichamelijke zaken (zie voor de ontwerp-tekst *Trb.* 1956, 144, blz. 6 t/m 11). Dit Verdrag is tot op heden ondertekend voor Griekenland (15 april 1958) en Italië (9 december 1959);

Het Verdrag van 15 april 1958 nopens de bevoegdheid van bij overeenkomst aangewezen gerechten bij internationale koop van roerende lichamelijke zaken (zie voor de ontwerp-tekst *Trb.* 1956, 144, blz. 11 t/m 15). Dit Verdrag is tot op heden ondertekend voor Griekenland (15 april 1958), België (24 april 1958), Oostenrijk (8 oktober 1958) en de Bondsrepubliek Duitsland (12 oktober 1959).

IX. Het ligt in de bedoeling in het najaar van 1960 een *Negende Zitting* der Haagse Conferentie te houden. In verband hiermede bestaan er reeds voorontwerpen van een Verdrag tot afschaffing van het vereiste van legalisatie voor buitenlandse ambtelijke akten en van een Verdrag betreffende de op de vorm van beschikkingen bij testament toepasselijke wet (*cf.* blz. 241 t/m 243, onderscheidenlijk

blz. 244 en 245 van het Jaarboek van het Ministerie van Buitenlandse Zaken 1958/1959), terwijl een herziening c.q. vervanging van het hierboven onder III genoemde Verdrag van 12 juni 1902 tot regeling der voogdij van minderjarigen wordt overwogen.

X. Op 13 december 1955 werd te Parijs ondertekend een Overeenkomst tussen de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht en de Raad van Europa (zie voor het Statuut van de Raad van Europa, laatstelijk, *Trb.* 1958, 102). De tekst van de Overeenkomst van 13 december 1955 luidt als volgt:

**Accord entre la Conférence de La Haye de Droit
International Privé et le Conseil de l'Europe**

La Conférence de La Haye de Droit International Privé, représentée par le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas, conformément au Voeu figurant à l'Acte Final de la Septième Session de ladite Conférence en date du 31 octobre 1951 (partie D, sous a), relatif aux relations futures entre ladite Conférence et le Conseil de l'Europe, d'une part,

Et le Conseil de l'Europe, d'autre part,

Considérant qu'il entre dans les buts de la Conférence de La Haye de travailler à l'unification progressive des règles de Droit International Privé;

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses Membres; que ce but sera poursuivi notamment par la conclusion d'accords dans les domaines juridique et administratif;

Eu égard au paragraphe c. de l'article premier du Statut du Conseil de l'Europe, stipulant que „la participation des Membres aux travaux du Conseil de l'Europe ne doit pas altérer leur contribution à l'oeuvre des Nations Unies et des autres organisations ou unions internationales auxquelles ils sont parties”;

Désireux d'éviter, dans la mesure du possible, que les efforts du Conseil de l'Europe et de la Conférence de La Haye fassent double emploi;

Tenant compte de la haute compétence de la Conférence de La Haye dans les matières relevant de l'unification du Droit International Privé;

Eu égard au désir qui s'est manifesté au sein de la Conférence de La Haye relatif à une coopération étroite entre la Conférence de La Haye et le Conseil de l'Europe, de sorte que la Conférence puisse fournir une contribution à la réalisation des buts du Conseil dans le domaine du Droit International Privé, et qu'en revanche la Conférence puisse bénéficier de la coopération européenne se manifestant dans le Conseil;

Tenant compte du caractère indépendant des deux organisations;

Sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

Le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe renverra à la Conférence de La Haye les questions afférentes à l'unification du Droit International Privé, qui pourraient être proposées à son examen, sauf dans les cas où des circonstances spéciales justifieraient une dérogation à ce principe.

Article 2

Lorsqu'une question d'unification du Droit International Privé aura été renvoyée à la Conférence par le Conseil, la Conférence, ou préparera un projet de convention, ou émettra un avis à cet égard. En tout cas, les conclusions de la Conférence seront communiquées au Conseil.

Article 3

Le Bureau permanent de la Conférence, dont la constitution est prévue, sera l'organe compétent pour correspondre avec le Conseil.

Article 4

Un fonctionnaire du Secrétariat Général du Conseil de l'Europe assurera la liaison entre les deux organisations. Le Conseil pourra déléguer ce fonctionnaire ou un autre représentant pour participer aux travaux préparatoires relatifs aux matières soumises à la Conférence par le Conseil.

Article 5

Le Conseil, dans les cas appropriés, recommandera à ses Membres toute mesure susceptible d'aboutir à la signature et à la ratification des conventions adoptées à La Haye sur des matières qui lui ont été soumises par le Conseil.

Si, pour des raisons d'opportunité, le Conseil estime nécessaire de proposer certaines modifications à un projet de convention adopté par la Conférence, il communiquera ses remarques à la Conférence qui se prononcera dans le plus bref délai possible, si nécessaire après consultation par écrit des gouvernements intéressés.

Le cas échéant, la Conférence pourra demander des renseignements complémentaires sur les intentions du Conseil à l'égard d'une matière renvoyée à son examen par ce dernier.

Article 6

La Conférence peut inviter le Conseil à recommander à ses Membres de signer ou de ratifier toutes autres conventions adoptées par elle ou d'y adhérer.

Article 7

Le présent Accord, conclu pour une période de quatre ans, est automatiquement renouvelé de quatre ans en quatre ans, sous réserve du droit de chacune des parties d'y mettre fin, à l'expiration de la

période initiale ou de toute période ultérieure, par notification adressée à l'autre partie une année au moins avant la fin de la période considérée.

FAIT à Paris, le 13 décembre 1955, en deux exemplaires en langue française.

pour la Conférence de La Haye
de Droit International Privé,
(s.) J. W. BEIJEN

pour le Conseil de l'Europe,
(s.) L. MARCHAL

XI. Op 3 juli 1958 heeft de Economische en Sociale Raad der Verenigde Naties (zie voor het Handvest, laatstelijk, *Trb.* 1959, 37) een besluit ¹⁾ genomen, waarin de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties wordt verzocht het nodige te verrichten teneinde, in zaken van gemeenschappelijk belang, te komen tot een uitwisseling van gegevens tussen die Organisatie, enerzijds, en de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht en het Internationale Instituut voor Unificatie van het Privaatrecht ²⁾, anderzijds. Naar aanleiding van

¹⁾ De tekst van dit besluit luidt als volgt:

The Economic and Social Council,

Considering that a progressive unification of the rules of private international law and the unification and harmonization of the rules of private law in matters relating to international economic and social questions would facilitate the continued development of international commercial exchanges,

Considering further that the scope of The Hague Conference on Private International Law and that of the International Institute for the Unification of Private Law include activities in the field indicated above,

Noting that the programmes of work of the regional economic commissions of the United Nations include projects of a similar nature,

Being concerned to avoid duplication and overlapping in the respective programmes of the United Nations and of other international organizations whose activities affect the economic and social fields,

1. *Requests* the Secretary-General to take appropriate steps in order to ensure reciprocal exchange of information and documentation with the Hague Conference on Private International Law and with the International Institute for the Unification of Private Law in matters of mutual interest in order to promote co-operation and co-ordination with those organizations;

2. *Further requests* the Secretary-General to report to the Council, whenever appropriate, on matters within this area of activities which may be of interest to the Council.

1023rd plenary meeting
3 July 1958

²⁾ Het te Rome gevestigde Internationale Instituut voor Unificatie van het Privaatrecht werd in 1924 met steun van de Italiaanse Regering opgericht. Terwijl de Haagse Conferentie streeft naar de codificatie van het internationaal privaatrecht door het geven van regelingen in geval van wetsconflicten, beoogt het Internationale Instituut meer de opstelling van eenvormige regels.

dit besluit werden op 5 en 10 november 1958 brieven gewisseld tussen de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties en de Secretaris-Generaal van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht. De tekst van deze brieven luidt als volgt:

Nr. I

5 November 1958

Dear Mr. Secretary-General,

I have the honour to inform you that on 3 July 1958 the Economic and Social Council of the United Nations adopted resolution 678 (XXVI), a copy of which is attached, in which it requested the Secretary-General to take appropriate steps to ensure reciprocal exchange of information and documentation with the Hague Conference on Private International Law in matters of mutual interest in order to promote co-operation and co-ordination between the United Nations and the Hague Conference.

In accordance with this resolution I should like to propose arrangements which would serve as a basis for the collaboration between your Organization and the United Nations.

Both organizations acting through their Secretaries-General would undertake to exchange, as may be appropriate, information and documents relevant to matters of mutual interest.

It may also be envisaged that in certain circumstances the Hague Conference may wish to propose items for consideration by organs of the United Nations. Such suggestions may be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who will, if he deems it advisable, propose such items on the agenda of the organ concerned, in accordance with the applicable rules of procedure. Similarly, the Secretary-General of the United Nations may wish to suggest items for consideration by the Hague Conference and will transmit such suggestions to the Secretary-General of the Conference for such action as he may deem advisable.

In order to achieve the purposes of the resolution of the Economic and Social Council, it would seem appropriate for the Hague Conference to invite the Secretary-General of the United Nations to send a representative to the sessions of the Conference and for the Secretary-General of the United Nations to invite the Hague Conference to send a representative to conferences convened by the United Nations or meetings of organs of the United Nations which may have a bearing on aspects of private international law.

Apart from these formal arrangements, I would welcome a collaboration between the two organizations through an informal exchange

of information and consultation between the members of the Secretariats directly concerned.

Yours sincerely,
(sd.) DAG HAMMARSKJOLD
Secretary-General

Mr. M. H. Van Hoogstraten
Secretary-General
The Hague Conference on Private International Law
66-A Zeestraat
The Hague
The Netherlands

Nr. II

November 10th, 1958.

Dear Mr. Secretary-General,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter, No: OR 330 (31), dated November 5th, 1958, reading as follows:

(Zoals in nr. I)

I have pleasure in informing you that the ideas expressed in this letter meet with the approval of the Hague Conference. I may add an expression of my sincere hope that the agreed line of action may promote the interests of a progressive codification of private international law.

Yours sincerely,
(sd.) M. H. VAN HOOGSTRATEN
Secretary-General.

Mr. Dag Hammarskjold,
Secretary-General of
the United Nations,
New York, N.Y.
U.S.A.

XII. Op 1 december 1959 werden te 's-Gravenhage tussen de Secretaris-Generaal van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht en de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken a.i. brieven gewisseld inzake het verlenen van voorrechten en immuniteiten aan de organen der Conferentie.

Op grond van artikel 3 van de Wet van 24 december 1947 (*Stb.* H 452), houdende goedkeuring van de toetreding tot het door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 13 februari 1946 aangenomen Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties (*Stb.* I 224), behoefde de in de brieven vervatte overeenkomst niet de goedkeuring der Staten-Generaal, alvorens in werking te kunnen treden. Dit artikel luidt: „Wij behouden Ons voor verdragen te bekrachtigen en andere maatregelen te nemen teneinde aan andere internationale organisaties overeenkomstige voorrechten en immuniteiten toe te kennen als in het in artikel 1 bedoelde Verdrag worden toegekend aan de Verenigde Naties.”. Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken W. VAN BOETZELAER, de Minister van Justitie J. H. VAN MAARSEVEEN, de Minister van Financiën P. LIEFTINCK en de Minister van Overzeese Gebiedsdelen a.i. GÖTZEN. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: *Bijl. Hand. II 1947/48* — 629; *Hand. II 1947/48*, blz. 636; *Bijl. Hand. I 1947/48*, nr. 30; *Hand. I 1947/48*, blz. 48.

Ingevolge het in de brieven gestelde is de overeenkomst op 1 december 1959 in werking getreden en geldt zij, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, alleen voor Nederland.

De tekst der brieven, alsmede van de daarbij behorende Bijlage luidt als volgt:

Nr. I

CONFÉRENCE DE LA HAYE
DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Le Secrétaire Général

No: 1087/59.vH/L.

La Haye, le 1er décembre 1959.

Monsieur le Ministre,

Comme Votre Excellence ne l'ignore pas, le Statut de la Conférence de La Haye de droit international privé du 31 octobre 1951 dispose que ladite organisation aura son siège à La Haye et cet instrument prévoit, dans son article 4, l'établissement d'un Bureau Permanent.

Afin que les organes de la Conférence puissent exercer leurs activités d'une manière indépendante et efficace il est souhaitable que les privilèges et immunités dont jouissent ces organes sur le territoire de l'Etat où la Conférence est sise soient définis par un accord avec le Gouvernement de cet Etat, soit avec le Gouvernement de Votre Pays, étant donné qu'une partie considérable des biens et avoirs de la

Conférence seront situés sur territoire néerlandais et qu'en général les Sessions de la Conférence auront lieu aux Pays-Bas.

Il a paru opportun d'insérer dans l'accord en question la réglementation des privilèges et immunités à accorder au Bureau Permanent de la Conférence ainsi que quelques clauses relatives aux biens et avoirs de la Conférence et aux privilèges et immunités dont jouiront les délégués et observateurs aux Sessions de la Conférence ou d'une de ses Commissions.

Cette réglementation a été consignée dans l'Annexe de la présente Note.

Les Gouvernements des Membres m'ayant autorisé à approuver les dispositions contenues dans l'Annexe de la présente lettre, j'ai l'honneur de proposer à Votre Excellence que la présente Note et Votre réponse soient considérées comme constituant un Accord entre la Conférence et le Gouvernement des Pays-Bas et que ledit Accord entre immédiatement en vigueur et reste en vigueur jusqu'à une date qui suivra d'un mois la réception d'une Note par laquelle l'une des Parties fera part, à l'autre, de sa dénonciation.

Il est entendu toutefois qu'en ce qui concerne les Pays-Bas l'Accord ne s'appliquera qu'au Royaume en Europe.

Je saisis cette occasion, Monsieur le Ministre, pour Vous renouveler les assurances de ma très haute considération.

(s.) M. H. VAN HOOGSTATEN
Secrétaire général.

Son Excellence

*Monsieur J. M. A. H. Luns,
Ministre des Affaires Etrangères des Pays-Bas,
Ministère des Affaires Etrangères,
23, Plein,
La Haye.*

Nr. II

MINISTÈRE DES
AFFAIRES ÉTRANGÈRES

No. DAZ/VZ-164833

La Haye, le 1er décembre 1959.

Monsieur le Secrétaire général,

Par votre communication No. 1087/59.vH/L en date du 1er décembre 1959 vous avez bien voulu me proposer une réglementation concernant les privilèges et immunités que le Gouvernement néerlandais pourrait reconnaître en territoire néerlandais à la Conférence de La Haye, ses organes et son personnel.

J'ai l'honneur de vous marquer par les présentes l'approbation du Gouvernement des Pays-Bas à ce texte.

Je me rallie également à votre proposition que votre Note susmentionnée et la présente réponse soient considérées comme constituant un Accord entre le Gouvernement des Pays-Bas et la Conférence et que ledit Accord entre immédiatement en vigueur et reste en vigueur jusqu'à une date qui suivra d'un mois la réception d'une Note par laquelle l'une des Parties fera part, à l'autre, de sa dénonciation.

Il est entendu toutefois qu'en ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, le présent Accord ne s'appliquera qu'au Royaume en Europe.

Je saisis cette occasion, Monsieur le Secrétaire général, pour vous renouveler les assurances de ma haute considération.

(s.) J. DE QUAY

Ministre des Affaires Etrangères a.i.

*Monsieur le Secrétaire général
de la Conférence de la Haye
de Droit International Privé,
56a, Zeestraat,
La Haye.*

ANNEXE

- A. 1. La personnalité juridique de la Conférence de La Haye de droit international privé est reconnue.
2. Les délégués et observateurs aux Sessions de la Conférence ou d'une de ses Commissions, nommés comme tels par leurs Gouvernements, ainsi que les observateurs qui assistent à une Session sur l'invitation de la Conférence, jouiront, pendant l'exercice de leurs fonctions et au cours de leurs voyages à destination ou en provenance du lieu de la réunion:
 - a. de l'immunité d'arrestation ou de détention et de saisie de leurs bagages personnels et, en ce qui concerne les actes accomplis par eux en leur qualité officielle (y compris leurs paroles et écrits), immunité de toute juridiction;
 - b. de l'inviolabilité de tous papiers et documents en leur possession;
 - c. des mêmes facilités en ce qui concerne leurs bagages personnels que celles qui sont accordées aux représentants de Gouvernements étrangers en mission officielle.
- B. 3. Les biens et avoirs de la Conférence et les locaux où les bureaux du Bureau Permanent sont installés, sont exempts de perquisition, réquisition, confiscation ou expropriation.

Les fonds de la Conférence sont inviolables et, en tant que libellés en florins, peuvent être librement transférés en la monnaie d'un des Membres.

Les documents et archives appartenant au Bureau Permanent ou détenus par lui, ou détenus par des tiers dans l'intérêt ou pour l'usage du Bureau Permanent, sont inviolables en quelque endroit qu'ils se trouvent aux Pays-Bas.

4. Le Bureau Permanent a le droit d'expédier et de recevoir sa correspondance officielle avec les Membres et les organisations internationales par des courriers qui jouiront des mêmes privilèges et immunités que les courriers diplomatiques. La correspondance et les autres communications, expédiées ou reçues par le Bureau Permanent ne pourront être censurées.
5. Le Bureau Permanent, les avoirs, revenus et autres biens de la Conférence sont:

- a. exonérés de tout impôt direct; il est entendu, toutefois, que le Bureau Permanent ne demandera pas l'exonération d'impôts constituant la simple rémunération de services d'utilité publique;

- b. exonérés de tout droit de douane et de toutes autres taxes perçues à l'importation, ainsi que de toutes prohibitions et restrictions d'importation à l'égard d'objets destinés pour l'usage officiel du Bureau.

Toutefois, le Bureau Permanent sera tenu de payer les droits à partir du moment où les articles importés en franchise seraient, temporairement ou non, cédés ou transférés ou mis à la disposition de tiers pour leur usage personnel.

- C. 6. Les fonctionnaires du Bureau Permanent jouiront en ce qui concerne les traitements et émoluments versés par le Bureau Permanent de l'exonération des impôts néerlandais, si ces traitements et émoluments sont soumis à des impôts en faveur de la Conférence.

Le Secrétaire général et les Secrétaires du Bureau Permanent:

- a. jouiront de l'immunité de juridiction pour les actes accomplis par eux en leur qualité officielle (y compris leurs paroles et écrits);

- b. jouiront de l'inviolabilité de tous les documents en leur possession.

7. Les fonctionnaires du Bureau Permanent, qui ne possèdent pas la nationalité néerlandaise, jouiront en outre des immunités suivantes:

- a. ils ne seront pas soumis, non plus que leurs conjoints et les personnes dépendant d'eux vivant au sein de leur famille aux mesures restrictives relatives à l'immigration, ni aux formalités d'enregistrement des étrangers, ils seront exempts de toute obligation relative au service militaire aux Pays-Bas; toutefois, leur arrivée et leur départ devront

être communiqués au Ministère des Affaires Etrangères;

- b. ils jouiront, en ce qui concerne les facilités de change, des mêmes privilèges que les membres des missions diplomatiques d'un rang comparable, accrédités à La Haye;
 - c. ils jouiront du droit d'importer en franchise leur mobilier et leurs effets à l'occasion de leur première prise de fonction aux Pays-Bas, ou à l'occasion de la première arrivée de leurs conjoints et des personnes dépendant d'eux vivant au sein de leur famille; il est entendu que les ressortissants du Royaume de Belgique et du Grand Duché de Luxembourg ne pourront, du chef de la présente disposition, prétendre à l'exonération de droits, impôts et autres taxes qui ont été ou seront unifiés par suite des conventions visant la réalisation de l'Union Economique de la Belgique, du Luxembourg et des Pays-Bas;
 - d. ils jouiront, en période de crise internationale, ainsi que leurs conjoints et les personnes dépendant d'eux vivant au sein de leur famille, des mêmes facilités de rapatriement que les membres des missions diplomatiques de rang comparable.
8. Le Ministère des Affaires Etrangères accordera aux fonctionnaires mentionnés sous 7 une carte d'identité pour la durée de leur séjour officiel aux Pays-Bas; ce Ministère délivrera également des certificats d'immatriculation pour les voitures automobiles des ces fonctionnaires.
- D. 9. Les privilèges et immunités sont accordés aux fonctionnaires dans l'intérêt du Bureau Permanent et non pour le bénéfice personnel des fonctionnaires individuels.

Le Secrétaire général, agissant au nom du Bureau Permanent, pourra et devra lever l'immunité accordée à un fonctionnaire dans tous les cas où, à son avis, cette immunité empêcherait que justice ne soit faite et où l'immunité peut être levée sans porter préjudice aux intérêts du Bureau Permanent.

La décision de lever l'immunité du Secrétaire général incombe à la Conférence.

La décision de lever l'immunité des représentants gouvernementaux appartient à leurs Gouvernements.

En ce qui concerne les observateurs qui assistent à une Session sur l'invitation de la Conférence, cette décision relève de la Conférence respectivement de la Commission.

Uitgegeven de tweeëntwintigste december 1959.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

H. A. KORTHALS.